

תת"ע (חיפה) 8770-06-17 - מדינת ישראל נ' עומר ח'טיב

תת"ע (חיפה) 8770-06-17 - מדינת ישראל נ' עומר ח'טיבשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 8770-06-17

מדינת ישראל

נגד

עומר ח'טיב

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[09.11.2017]

השופט אבישי קאופמן

החלטה

הנאשם עותר לביטול פסק הדין שניתן בהעדר התייצבות בתיק זה ביום 21.6.2017.

פסק הדין ניתן לאחר שהמאשימה הציגה אישור מסירה כדין לפיו נמסרה ההזמנה לדין בכתובתו, לרבות מס' תיבת דואר, ביום 15.3.2017.

הנאשם טען כי אין מדובר בהזמנה כדין שכן פנה למשטרה, באמצעות בא-כוחו, בחודש פברואר, ככל הנראה לאחר קבלת הודעה על העבירה וביקש כי ההזמנה לדין תומצא לכתובת בא-כוחו. לא אוכל לקבל טענות הנאשם לעניין המצאת ההזמנה.

ראשית, אין חולק כי ההזמנה הומצאה כדין לכתובתו המלאה של הנאשם.

שנית, בתגובה לפנייתו הנ"ל נשלחה לב"כ הנאשם תשובת המשטרה כי "בהתאם להנחיות המחלקה המשפטית זימון לבית המשפט תישלח לכתובת הנאשם בלבד". אדם אינו יכול להכתיב התנהגות לצד השני, לדרוש כי הזמנה תומצא בדרך אחת ולא אחרת, ולאחר שפנייתו נדחתה להוסיף ולטעון כי המצאה, שהיא המצאה תקינה לכל דבר ועניין, איננה כדין.

שלישית, אין חולק כי הודעה על העבירה נשלחה לנאשם לאותה כתובת והתקבלה על ידו. המדובר בדוח מצלמה, והנאשם לא יכול היה לדעת עליו אלא לאחר שהתקבלה הודעה בביתו, ובפניית בא-כוחו מחודש פברואר אף מופיע מס' הדוח הרלוונטי.

מכאן, כי לנאשם אין עומדת "זכות" לביטול פסק הדין עקב פגם בהמצאה.

לגופו של עניין טען המבקש בבקשתו המקורית כי יש לו "טענות הגנה טובות", ולחילופין טענות לנסיבות המצדיקות הקלה בעונש. בהחלטה מיום 31.10 ציינתי כי טענות כלליות אלה אינן יכולות לבסס חשש ממשי לעיוות דין ולנאשם ניתנה הזדמנות לתקן בקשתו ולפרט טענותיו בתצהיר.

הנאשם הגיש תצהיר כאמור אך לא ראה לנכון לפרט הגנתו וחזר על טענה כללית כי "בשעתו החזיק ברכב אדם אחר, אשר נתק קשר, ולא הביע נכונות לקחת אחריות". המדובר באמירה אשר אינה עומדת בדרישות הפסיקה לפרט הגנה. הנאשם אינו נוקב בשמו של האדם שהחזיק ברכב, ומקל וחומר שאינו תומך טענתו זו בראייה כלשהי. טענה חלופית של הנאשם היא להקלה בעונשו, שכן "העבירה הפכה לברירת משפט". ייאמר מיד כי טענה להקלה בעונש אינה עילה לביטול פסק דין, אלא להגשת ערעור לבית המשפט המחוזי. אולם מעבר לכך, טענת הנאשם אינה נכונה. המדובר בנהיגה בדרך עירונית במהירות של 48 קמ"ש מעל למותר, עבירה שעודנה מסוג "הזמנה לדין". מעבר לנדרש חזרתי ועיינתי בגזר הדין ולא מצאתי כי החמרתי עם הנאשם יתר על המידה. הנאשם נהג במהירות גבוהה, תוך חציית צומת מרומזר באור ירוק. המדובר בנסיבה המוסיפה חומרה, שכן במקרה של התחלפות האור ברמזור או כניסת נהג אחר לצומת לא מאפשרת נהיגה במהירות כה גבוהה תגובה במועד. לפיכך, סבורני כי העונש שהוטל עליו הינו ראוי.

אשר על כן, הנאשם אף לא ביסס טענתו לעיוות דין כתוצאה משפיטתו בהעדר התייצבות.

מעבר לכל האמור לעיל, עיון בתיק מגלה כי פסק הדין הומצא לכתובתו של הנאשם ובתיק בית המשפט אישור המצאה חתום כדין מיום 3.7. בבקשתו טוען הנאשם כי על גזר הדין נודע לו "באקראי" מבלי לפרט מתי וכיצד, וטענה זו אינה יכולה לבוא להפרכת האמור באישור המסירה הנ"ל. לפיכך, הבקשה אף מוגשת באיחור ניכר ולא במסגרת התקופה בת 30 הימים שקבע המחוקק להגשתה.

לאור כל האמור לעיל גם יחד, הבקשה נדחית. אם טרם הופקד רשיון הנהיגה של הנאשם, למרות האמור בהחלטות הקודמות, יש לעשות כן באופן מיידי.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ח, 09 נובמבר 2017.